

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля сутринта.

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева
„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ странство:

За година 10 лева
„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се намира въ Хотелъ „България“.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ последнитѣ страници, а на първа—по 5 ст. За обявления на Г. Сѣдебнитѣ Пристави по 3 ст. за обявления на обществени и частни лица. Стойността за обявление се внася въ администрацията по разписка.

За абонamenti, дописки, книги, пр. се испраща въ администрацията.

Утрѣ ми пристига съвършено прѣсна мая за козонаци. —

Ц. Касаменовъ

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ за знание, че Берарийницата при държавната болница е отворена отъ 6 Априлий съ чиста и бърза прислуга. Молиме посѣщение отъ Господата.

Съ почитание:

Хр. А. Петернишки и С. ie

КИЛИПРЪ ЗА КРЪЧМАРИТЪ

Извѣстявамъ, че имамъ чисто Плевенско натурално вино отъ 1896 год. Желаящитѣ питиепродавци да зематъ на малко или голѣмо количество нека се отнесатъ до мене. Цѣната е доста износна.

2—120—3

Съ почитание:

Стоянъ Славчовъ и С. ie

ОБЯВЛЕНИЕ

Администрацията на „Плевенски Гласъ“ съобщава на почитаемота публика, че приема да печата всички обявления отъ сѣдебнитѣ пристави и други учреждения по 3 ст. на дума за двукратно публикуване.

гр. Плевенъ, 26 Мартъ 1899 год.

Администрацията.

гр. Плевенъ, 11 Априль 1899 година.

ПО ЗАЕМА.

Въпроса на деня е сключенъ новъ конверсионенъ заемъ отъ правителството на Грекова, условията на който заемъ и днешенъ денъ се криятъ най систематически. Това обстоятелство искарева на лице факта, че тия условия не сж отъ приемливитѣ и за това се пазятъ въ секретъ. И ако днесъ се знае нѣщо, затова трѣбва да се благодаримъ на невѣжеството на нѣкои отъ редакторитѣ на много нумера официози. И тия, които сж извѣстни, сж достатъчни, за да хвърлятъ една свѣтлина върху онова икономическо заробване, което ни се готви слѣдъ 25 Априлий.

Много обстоятелства ни наводятъ къмъ това заключение. Всѣки помни, че официоза № 3 още когато министритѣ бѣхъ въ Виена и Берлинъ изсипваше купъ хули и инсинуации срѣщу банцитѣ, съ които Начевачъ и Теневъ водѣхъ прѣговоритѣ за конверсионния заемъ, като ги упрѣкаваше най много въ стрѣмленieto имъ да ни наложатъ много тежки и непоносими условия. Въ гармония съ него и новия официозенъ органъ, току що видѣлъ свѣтъ—„Новъ Вѣкъ“, още въ първия си брой събщи, че заемъ не е сключенъ, и че министритѣ се връщатъ назадъ въ България. Същото оповѣстихъ и другитѣ официози, органи на този или онзи министъръ. Но не се мина нито три дена отъ завръщанieto на двѣтѣ комети, ето ти официално се събщи, че заема станалъ и народното събрание се растурия. Само то това обстоятелство, че до завръщанieto на министритѣ, прѣдложенията на Банцитѣ се сматраха за тежки и неприемливи, а слѣдъ завръщанieto имъ станалъ приемливи, доказва отъ каква стойностъ сж за страната ни тия условия. Още повече и стрѣмленieto на всички—на министри и официозни вѣстници, по единъ или другъ начинъ да скриятъ сжтинскитѣ условия на заема и до днесъ, когато за никого не е тайна, че всички прѣговоритѣ сж свършени и условията подписани и отъ двѣтѣ контрактующи страни, не може да се обясни съ нищо друго, освѣнъ съ обстоятелството, че и министритѣ се срамуватъ да покажатъ своята сдѣлка—(друго име не заслужава) на българския народъ и да му покажатъ гибелната участъ, която му готвятъ.

Но и това, което се знае и то е достатъчно да освѣтли отчасти факта, съ какво легкомислие днешнитѣ управници се готвятъ да продадатъ България на нѣмскитѣ банки.

Въ двѣ статии на вѣстника си ний показаме какви загуби ще има нашето държавно съкровище отъ отдаване въ експлоатация на компанията на источнитѣ желѣзници нашата държавна новопостроена линия Чирпанъ—Ст. Загора—Нова-Загора, а така сжщо и врѣдитѣ за търговията на сѣвѣднитѣ три округа. Както казахме тоя заемъ, който ще ни се плаща, е така нищоженъ, щото трѣбва да се срамуваме даже и да го спомѣнуваме. Той е само 700 л. на километръ, когато дохода отъ Бургаската наша желѣзница е 10330 лева на километръ.

Независимо, че тая наша линия се отдава подъ заемъ съ толкова нищожна цѣна и че съвършено се изоставя довършването на частята отъ строящата се желѣзница Чирпанъ—Пловдивъ и Пловдивъ—Сарамбей, но нашето правителство се е съгласило да свѣрже Чирпанъ съ источнитѣ желѣзници при станция Скобелово. И това е една неразумна постѣпка, която всѣки трѣбва да осжди. Свѣрзването на Чирпанъ съ источнитѣ желѣзници има за цѣль да прѣнесе износа на Сливенския и Старозагорския окръзи къмъ Деде-Агачъ въ ущърбъ на линията Бургасъ—Ямболъ. А това е, което ще подбие и Бургаското ни пристанище. И какво по позорно продаване нашитѣ интереси отъ тая сдѣлка на днешното ни правителство?

Това е единъ позоренъ актъ, който трѣбва да оклейми челата на тия гешевтари, които гладни за власть и грабежи, мижатъ прѣдъ явната опасностъ, която гр. зи отечеството ни и за нѣкакви си комисионни продаватъ отечественитѣ ни интереси.

Но нека знайтъ тия продажни личности, че не е далечъ денътъ, когато ще бждатъ исправени прѣдъ поворния стѣлбъ и ще имъ се иска смѣтка за дѣйствиата имъ, които сж насочени противъ държавнитѣ ни интереси и търговията ни. Загубата отъ нѣколкото милиона лева, които се просто на просто харизватъ на нѣмскитѣ банки, е чувствителна за държавното ни съкровище и тя въ послѣдствие ще се отрази още по гибелно върху данѣкоплатцитѣ въ България, защото отъ тѣхния гърбъ ще се взема, за да се дава на тия банки и тѣхнитѣ дѣца и внуци сж, които ще исплащатъ сжщо и прѣсжщо погрѣшкитѣ на тия фатални управници и гладници за власть, които въ заслѣпнието си не виждатъ, какво вършатъ, или ако виждатъ опасността, толкова по злѣ за тѣхъ, защото съзнателно вършатъ тая продажна сдѣлка, която ще ни убие съвършено прѣдъ вѣкашния свѣтъ и прѣдъ самитѣ насъ.

Восникитѣ турски власти извършихъ вече прѣобразуването на цѣлия трети корпусъ. Мартинкиитѣ сж замѣнени съ маузерови пушки; артилерийскитѣ батареи сж раздадени на всичкитѣ войски въ Македония. Третия корпусъ е готовъ за всѣка случайностъ. Вижда се, че Турция не мисли да пази само отбранително положение. Лѣсната поѣзда на Горция прави турцитѣ по предприемчиви.

Горния цитатъ поставяме не да хвалимъ Турция, че обръща сериозно внимание върху реорганизиранieto на войскитѣ си, но да покажемъ и на българския народъ, каква участъ ни се готви. Прѣдъ перспективата на тия усилия, които Турция прави, за да ни смаже съ единъ замахъ, какво правимъ не ние, а нашитѣ управници, за да се прѣдотврати тоя грѣмъ, чрѣзъ който ще се нанесе най чувствителния ударъ не само на нашитѣ братия отъ Рила, но и отъ самъ въ България? Да, срѣщу България се замислюва нѣщо опасно, ужасающе, което ни смръзва кръвта въ

жилитѣ, а нашитѣ натрапени управници, какво вършатъ, какви мѣрки взематъ? О, съ скърбъ на сърдцето си, трѣбва да признаемъ, че тѣ днесъ не само не мислятъ за нищо друго, освѣнъ какъ да се задържатъ за по дълго врѣме на креслата си, но и правятъ расходи и не искатъ и да знаятъ за злата участъ, която ни се готви. Това тѣхно нахайство е прѣстѣпно, осждително.

Днесъ, когато надъ България се вижатъ черни облаци, когато нещастнитѣ ни братия въ Турция се намиратъ въ пълния произволъ на башибузуцитѣ и турскитѣ низами, нашитѣ управници крѣтосватъ България, държатъ искусствени екзалтирани рѣчи на устройванieto на сметъ на оголѣлитѣ данѣкоплатци банкетитѣ, устройватъ си партия и уреждатъ кандидатуритѣ на тия, които въ свещенната ограда на народното събрание ще вдигатъ ржка, като всѣки безсловѣстни животни, лишени отъ здравъ разсѣдѣкъ, за приеманieto на единъ най съсипателенъ договоръ, чрѣзъ който се продаватъ интереситѣ на България на нѣколко нѣмски банки, и се дава възможностъ на една чужда компания да се распорѣжда своеволно въ страната ни, като стопанисва не само своитѣ желѣзници, но и нашитѣ, които сж строени съ потѣта на българскитѣ данѣкоплатци. Да, тѣ изоставятъ на заденъ планъ дългѣтъ си къмъ отечеството, прѣдъ личнитѣ си вигоди. А това е мерзеско и осждително.

Надъ България е готовъ да се разрази грозенъ зловѣщъ облакъ, отечеството ни прожигва тежки критически минути, часоветѣ които прикарваме сж грозни, убийствени, положението мрачно, неопрѣдѣлено, а управницитѣ ни се расхождатъ безплатно съ яхти и фаетони нагорѣ-надолу, като че ли не трѣне, а рози цѣвятъ. Тѣ не хаятъ, защото цѣлото имъ сжщество е прѣпълнено отъ други стрѣмежи—какъ да си усигорятъ по добрѣ доходнитѣ мѣста, отъ гдѣто да облагодѣтелствуватъ своитѣ си. Тѣ за друго и не мислятъ. Народъ, държава, що е за тѣхъ прѣдъ личнитѣ имъ интереси? И какъ могатъ да милѣйтъ за народъ лица, които въ двумѣсеченъ срокъ извършихъ толкова произволи, потпишавъ законитѣ въ страни и изострихъ охотата на партизанитѣ си да устройватъ шайки, за да малтретиратъ и убиватъ своитѣ противници? Тѣ никога не сж имали прѣдъ видъ доброто на народа и това го доказватъ не за прѣвъ пѣтъ. Программи, идеи за тѣхъ сжществуватъ само, когато сж въ оппозиция, а дойдатъ ли на власть, на всичко плюятъ, защото личнитѣ имъ интереси и жаждата за власть ги заслѣпватъ и тѣ ставатъ автомати на животинскитѣ си инстинкти и страсти.

Така сж правила всѣкога, това се вижда отъ миналото имъ; това правятъ и днесъ.

Тѣ не мислятъ за нищо: сключватъ заеми подъ най тежки условия, отскапватъ въ чужда експлоатация за нищожни цѣни наши държавни желѣзници, скитатъ се отъ градъ на градъ по цѣли мѣсеци и то тогава, и когато отечеството ни се застрашава отъ една опасностъ, когато всичко, което носи образъ и подобие Божие, съ трепетъ очаква разразяването на тоя грѣмъ, тѣ прѣспокойно вдигатъ чашкитѣ и държатъ безсѣдържателни рѣчи по банкетитѣ, за да окуражаватъ съмишленицитѣ си къмъ анархия. Да, тѣ вършатъ всичко, безъ да имъ мигне окоето.

А съ това доказватъ, че за тѣхъ не сжществува народъ, отечество, обичай, честь, традиции и идеи.

Но Българскитѣ народъ държи смѣтка за всичко и нека знайтъ днешнитѣ ни фатални управници, че тѣ скоро ще бждатъ приковани на позорния стѣлбъ и ще бждатъ оплоти отъ всѣки съвѣстенъ българинъ. Такава ще е наградата на тия, които продаватъ интереситѣ на отечеството си на нѣколко нѣмски банки, за да се ползватъ отъ комисионни; на тия които излагатъ честта на страната си на поругание, убиватъ кредита на държавата си, спиратъ въ застои търговията на

страната си и отдават в чужда експлоатация желѣзницитѣ си, като при това обвързват държавата въ тежки и непоносими условия — да не строи 59 години никакви желѣзници въ половината ни отечество — Южна България.

Една тъмна афера. Прѣди три мѣсеца въ Букурещъ се поминхлѣ българина Стефанъ Николовъ. Понеже румънското правителство не е знаело мѣсторождението на починлия не семѣнтъ българинъ, който оставилъ имоти, оцѣнени за 12000 лева, то се обърна къмъ Българското правителство да издири мѣстожителството на починалия С. Николовъ и да съобщи на наследниците му да отидатъ и си прибератъ наследството. Слѣдъ дълго търсене най-послѣ се издири, че Стефанъ Николовъ е отъ с. Бѣлѣнци, Луковитска околия и има братъ на име Гено Николовъ, комуто е било съобщено за смъртта на брата му и за наследството, което по право му се пада. Слѣдъ като се установило, че Гено Николовъ е действителниятъ наследникъ, внушава се на Т. Табаковъ тукъ въ Плевенъ, отъ когото трѣбва, че въ Бѣлѣнци има единъ добъръ келипиръ и ето ви Табаковъ съ единъ фатонъ въ Бѣлѣнци. Заедно съ Дончо Петковъ привикватъ Гено Николовъ и ги съгласяватъ да упълномощи Табакова да му прибере наследството, нѣ съ право да го дѣлѣтъ по равно. За съдѣйствието на Д. Петковъ и нему било обѣщано една шеста часть, а всичкитѣ разноси оставали за смѣтка на правомѣщующитѣ. Слѣдъ като се подписва пълномощното въ една отдѣлна стаячка при кръчмата на Д. Петковъ, Табаковъ и Гено Николовъ веднага заминаватъ съ фатона на Табаковъ за Луковитъ, за да се завѣри отъ Мировий Сѣдия подписа на Г. Николовъ. Това внезапно и толкова бързо отвеждане на Гено Николовъ въ Луковитъ и то съ фатонъ и папириска въ уста, усъмнило нѣкои отъ по виднитѣ селяне, които знаели, че Г. Николовъ ще наследди имотитѣ на брата си и тѣ прѣдположили, че идването на Табакова не е съ друга цѣль, освѣнъ да прилѣже стареца и го ускуби като патка, затова и тѣ на бързо заминали за Луковитъ, за да прѣдпазятъ стареца. И, дѣйствително, тѣ не се излъгали въ прѣдположението си. Тукъ тѣ намѣрили Г. Николовъ, узнали, каква е работата и убѣдили стареца да не харизва своето състояние на Табакова и Д. Петковъ, а да се снабди съ нужнитѣ документи, и отиде самъ да си го получи. Стареца Г. Николовъ се увѣрилъ, дѣйствително, че той е билъ измаменъ и скъсва пълномощното, което отивалъ да завѣрява при Мировия сѣдия. И съ това се отнема възможността на Т. Табакова да бѣде господаръ на една сума отъ 6000 л. плусъ и разности, които щѣше да направи за расходката си до Букурещъ. Така се е свършила тая панаминка, която вмѣсто облага, докарала е за Табакова една загуба отъ нѣколко десетки лева. И има право г-нъ Табаковъ сега да ненавижда Бѣлѣнчени, които станяхъ причина да усуетъ неговитѣ блага (?) замисли спрѣмо една кравица, която щѣше безбожно да ускуби и хвърли на смѣта.

Ний отъ своя страна похваляме Бѣлѣнчени, че сж сполучили да отгървятъ единъ свой съселанинъ отъ ноктѣтъ на паразититѣ, които сж го били почти влѣбли въ своитѣ примки.

Ето какви обирачи сж сѣмболитѣ. И тѣзи хора иматъ още смѣлостта да осжждатъ другитѣ, че били се впили като пиявици въ държавния бюджетъ, когато тѣ сж въ състояние да взематъ и калъта подъ ногтѣтъ на хората. Не ги е срамъ! И този Т. Табаковъ има нахалността да си полага кандидатурата за Народенъ прѣдставител, когато минхлото и настоящето му сж такива кални, щото всѣки се гнуса и да спомене името му, а каму ли да си даде и гласа за него.

БЕЗЪ КОМЕНТАРИЙ

(Продължение отъ брой 13.)

11) Първанъ С. Щъркеловъ отъ с. Бръшляница, Плев. околия, длѣжелъ на др. „Нива“ сумата 1500 лева по записъ. При промѣняването на записа длѣжника поднася единъ бланка-записъ на двама свои състоятелни съселени, които, като имали довѣрие у Щъркелова, подписали се, като поржители на бланката, безъ да бѣде тя изпълнена. Послѣ истичанне срока на записа, поржителитъ получаватъ призовки отъ сѣдѣтъ вмѣсто за 1500—за 3808 лева. Обяснява се прѣдъ сѣдѣтъ сега, че Щъркеловъ, воспользуванъ отъ довѣрието на поржителитъ си,

прибавилъ къмъ длѣжимата сума още 2000 зл. лева за 20 акции, които записалъ на свое име съ съгласието на директора на дружеството, Коларова. Когато въ сѣдебното заседание поржителитъ заявиха чрѣзъ повѣреника си подлогъ на записа, директора Коларовъ, който прѣдставляваше дружеството, объяви, че иска да се спогоди и сключи дѣйствително спогодба за 1500 лева, като освободи поржителитъ отъ отговорностъ за 2000 зл. лева, за които длѣжника самъ щѣлъ да си отговаря.

Ний настояваме, че тая спогодба не е нищо друго, освѣнъ ликвидация на акциитѣ на Първанъ С. Щъркеловъ, защото отпущание заемъ на повече отъ 1000 лева лично отъ директора на дружеството, строго е забранено отъ чл. 26 й отъ новия уставъ на дружеството. Чл. 4-й отъ сѣщия уставъ изброява условията, подъ които се правятъ заеми, като изисква непременно или лична гаранция на състоятелни поржители, или гаранция въ имотъ, или пъкъ такава въ цѣнни книжа и прѣдмети, но въ всѣки случай нужна е гаранция. Първанъ С. Щъркеловъ самъ съ себе си не може да прѣдставлява за дружеството, като не исправенъ длѣжникъ, никаква гаранция; но това и да не бѣше тъй, уставътъ и законътъ не допускатъ спогодбата, защото изискватъ съвсѣмъ други условия за правение на заемъ. Срѣщу залогъ на акциитѣ тоже не може да му се допустне заемъ, защото акциитѣ му сж 20 по 100 лева и заема е сѣщо 2000 лева и защото въ такъвъ случай излиза, че акциитѣ му сж дадени на вересия. Първанъ С. Щъркеловъ и до днесъ не е внесълъ стойността на тия 20 акции, за които притежава и расписка. Значи директора на дружеството Стоянъ Д. Коларовъ, съ спогодбата самъ лично, безъ рѣшение на управителния сѣвѣтъ, е намалилъ капиталътъ на дружеството съ 20 акции на сума 2000 лева, привишилъ е даденото му отъ устава и закона пълномощно и се е провинилъ въ дѣянията, прѣдвидени въ чл. чл. 234 и посл. отъ тър. законъ. Търговското дѣло, по което станъ спогодбата носи № 29/98 год. по описа на Плев. окр. сѣдѣ.

12) Чл. 7 отъ уставътъ на дружеството казва, че основний капиталъ на дружеството се опрѣдѣля на 500,000 лева, раздѣленъ на 5000 акции, по 100 лева едната, напълно распродадени и *исплатени*. Обаче това твърдѣние въ уставътъ е една нагла лъжа, която ясно се вижда отъ обявлението на управ. сѣвѣтъ на др. „Нива“ въ послѣднитѣ броеве на в. „Бдитель“, съ което се обявяватъ на продажба 760 поименни акции, съвсѣмъ неисплатени напълно. За по голѣмата часть отъ тия акции притежателитъ имъ не сж платили вносъ за срокове отъ 30 мѣсеца т. е. всѣка една акция е останала недоплатена съ 60 лева, така щото почти цѣлата една пета отъ капиталътъ на дружеството е покрита само 40 процента отъ стойността на акциитѣ. Излиза, че дружеството не притежава онзи капиталъ за когото обявява въ уставътъ си. Въ тоя пунктъ не ще бѣде излишно да посочимъ на другъ единъ фактъ, който може да има най-печални слѣдствия за интереситѣ на др. „Нива“. Почти половината отъ капиталътъ е покритъ съ записи отъ разни длѣжници въ брой, чрѣзъ които тѣ сж станали членове—акционери. Въ тѣзи записи е казано, че сумата по тѣхъ е получена отъ длѣжницитъ въ брой, когато напротивъ се установява прѣдъ сѣдѣтъ, че пари по тия записи въ брой съвсѣмъ не сж давани, а длѣжницитъ сж ги подписвали, като сж ставали акционери чрѣзъ купуване на акции, за стойността на които тѣ сж издавали записитѣ. Всичкитѣ такива длѣжници сж се указали неисправени и дружеството е принудено да завѣжда прѣдъ сѣдилищата искове противъ тѣхъ, при разглѣжданieto на които се установява казаното по горѣ, че не пари, а акции сж дадени срѣщу записитѣ. Това може да се приеме, като измѣнение на юридическото основание на искътъ па даже и като доказано съмнѣние въ истинността на записа и др. т. и въ всѣкий случай води къмъ отхвърляние исканieto на дружеството. Какво по нататѣкъ ще стане съ тия записи на дружеството, не искаме да обясняваме.

13) *Колу Стояновъ* отъ с. Гривица става съ още одного поржителя на съселанина си Петръ Петковъ за 100 лева. Бланката—записъ не билъ изпълненъ въ горната часть, а само подписитѣ положени и въ долнето удостовѣрение отъ надлежния кметъ имотното състояние на длѣжника и поржителитъ му. Членътъ на управителния сѣвѣтъ Д. Житаровъ изпълва и горня-

та часть, като вмѣсто 100 лева написва 500. Отъ тия 500 лева Житаровъ взема 300, а дава на длѣжника Петръ Петковъ 200 лева. За тоя дългъ отъ 500 лева продаватъ сега на публиченъ търгъ имотътъ на измаменъ поржитель Колу Стояновъ.

14) *Лазаръ Петковъ* отъ с. Гривица взема въ заемъ отъ дружеството 200 лева; послѣ нѣколко врѣме съ другъ записъ иска още 200 лева, заявяватъ му, че по два записа едно и сѣщо лице не може да се задѣлжава къмъ дружеството. Тогава направятъ новъ записъ на 400 лева, по когото се удържатъ лихвитѣ до истичанне срока на записа. Слѣдъ този срокъ др. управление иска съ червени листове отъ Лазаръ Петковъ по единъ записъ 200 лева и по втори записъ 618 лева 50 ст.

15) *Петръ Пачковъ* отъ с. Вълчи-Трънъ вземалъ прѣзъ 1897 год. 150 лева заемъ; внася два пѣти по 70 лева погашения и сега искатъ отъ него чрѣзъ сѣд. приставъ още 267 л.

16) *Куно Минковъ* отъ с. Вълчи-Трънъ длѣжи 34 лева сѣдебни разноси, а плаща срѣщу расписка 135 лева.

Ний ще спремъ съ излаганieto на факти, защото, независимо отъ другитѣ съображения, тѣхното поднасяние повече на читателя става за тоя послѣдния отегчително. Освѣнъ това изложениетѣ до тукъ и въ по първитѣ броеве на вѣстника сж достатѣчни да уяснятъ дѣятелността на дружественнитѣ управници отъ юридическа страна. При едно глухо общество и сѣбно общественно мнѣние апелация къмъ съвѣстѣта и чувствата се явява, ако не смѣшно, то поне крайно безцѣлно. По осязателни срѣдства за по осязателни резултати.

ВЪ ТРЪВНИ НОВИНИ

Кому маската долу?

Мѣстното фондоедче въ миналия си брой, като плаче за сполетѣлото го нещастие, случивше се съ редактора му въ еснавската събрание, гдѣто на мѣсто да го подигнатъ на трибуната, кадѣто се стрѣми, гражданетѣ го пратиха на заслуженото му мѣсто, обвинява други въ това. Плачѣтъ, риданията, които се лѣбятъ въ колонитѣ на това правителствено нарцалче, сж толкова омѣрсени отъ нечистотий, щото едва ли трѣбова да се намѣри свѣстенъ гражданинъ, който да се поведе подиръ редакторитѣ, които толкова години бѣхъ впили като нѣкои паразити у тѣлото имъ. Не бѣха далечъ годинитѣ 94—95 даже до половината на 96 г., когато тѣзи вълци въ овчи кожи бѣхъ настанени въ всичкитѣ мѣстни учрѣждения: кой членъ, кой помощникъ и кой касиеръ. Ние, а заедно съ насъ всички, знаемъ заслугитѣ на всички тѣзи пиявички, които отъ раслини стигнахъ до завидно положение; и какъ хора съ забъркано финансово положение ги оправи земледѣлческата касса, която днесъ трѣбова да прѣбира суммитѣ си. Табаковъ и Генчовъ извършваха тѣзи манипулации, а Цв. Караивановъ, въ битността си касиеръ, имъ отпущаше суммитѣ, и ако това не бѣше се прѣкратило о врѣме, кой знае, какво щѣше да стане.

— Всичкитѣ закони и закончета, които се изработихъ отъ камарата въ врѣме на Стоилова, биле гибелни, като че не се биле Табаковъ, Марко Карабелювъ, и Коста Хинковъ Народни прѣдставители по него врѣме. Защо сж мълчали като волове въ камарата, та не сж говорили противъ, ако сж били тия закончета лоши. Но какво искаме ние отъ едни лица, които знайтъ само хотове да купуватъ по Цариградъ, както Табаковъ бѣше направилъ прѣзъ 1893, когато за два хата само похарчи повече отъ 10,000 лева и то куци, за които и до днесъ не е далъ още смѣтка и за които се води срѣщу му дѣло? Гдѣ е тази прѣписка отъ комиссията, за да се видѣтъ расходитѣ, и кой е открадналъ отъ неѣ документи, за да се скрие едно обстоятелство доста важно? Т. Табаковъ билъ най-заслужившеото лице, защото билъ направилъ изба и чифликъ? Това е повече отъ скандалъ. Нека се види неговата дѣятелность въ комиссията, и ще се види, че тя не е била друга, освѣнъ да се създаватъ командировки до чифлика и да вкара окръгътъ съ другаритѣ си въ единъ дългъ за избата и единъ чифликъ, който приличаше на кошара, на повече отъ 300 х. лева. Ако правителството не бѣше zelo тѣзи нѣща върху си, ние щѣхме да бакрутираме отъ финан. способности на едни вмѣрисани отъ пиянство хора.

Считатъ го за заслуга на окръгътъ, когато оставиха—борчъ повече отъ 300 х. лева. Кой направи щото наемателитъ на кавармата и избата да даватъ комисията въ сждъ за повече отъ 100 х. лева? Нема ние, а не Табаковъ и другаритъ му, който, кога държеше съ цивцаритъ, плачеше за тѣхъ, искаше да имъ се прави и чумша на баира, само да ги улеснява въ постройката. Тогава бѣха добри, защото помагашъ, а днесъ биле лоши и законитъ къпави. Кой караше да се ядхъ карнабатскитъ агнета и да се пие отъ избата виното, и кой нареди за слуга нѣмца въ избата? Нема ние или Вий Табаковцитъ? Това, ако е заслуга на окръжието, то и на Марко може да се прикачи същото.

—Трѣбова човѣкъ да бѣде най нахаленъ, та да сравнява Д-ръ Даневъ съ Табаковъ или Караиванова. Д-ръ Даневъ, който се кандидатира днесъ отъ приятелитъ му тукъ, стои толкова високо въ всѣко отношение, щото ще бѣде прѣстѣпно да правиме едно сравнение между него и тѣзи ниски величия, които се търкалятъ въ тинята на мерзостта.

Д-ръ Даневъ, е единъ държавенъ мъжъ, съ притенция на най интелигентния човѣкъ, той е водителъ на най силната партия, прѣвъ адвокатъ въ София и професоръ въ висшето училище и е билъ прѣподавателъ на толкова млади юристи, ами Цв. Караивановъ, съ какво би се похвалилъ. Съ своето землед. образование ли, което е ужъ, свършилъ прѣди 10 год. когато още нѣмахме никакви учители по земледѣлието! Ако бѣше земледѣлецъ, той не би станалъ кундурадския, та да продава руски галоши, а щѣше да се занимава съ земледѣлие. И каква полза ще има окръгътъ ни, какви закони ще съставлява единъ безправственикъ, исплденъ отъ цѣлото княжество за безправственост! Неужели нашия градъ не е родилъ по честни хора? Ами за третия кандидатъ Т. Щирковъ, за него ги е срамъ даже да пишатъ, той е толкова високо нравствено и босъ по умѣтъ, щото е за смѣхъ въ устата на гражданитъ. Прозвището бухалката е негова атестатъ. Какъвъ депутатъ ще бѣде? Ние се отказваме за сега повече да ги описваме, защото ще прѣпълнимъ чашата на приличieto, което сме длъжни да пазимъ спрямо читателитъ си.

—Прѣди нѣколко дена е изгорено сѣното на Я. Пенковъ въ с. Горня Митрополия. И това да не се мисли, че е станжло случайно? Не, то си има источника другдѣ. Само въ Тръстеникъ ли да се пали кукуруза на Д. Гочиловъ, а пъкъ Г. Митрополия да остане по долъ? Ето гдѣ е причината на подпалването. И този пожаръ е станжлъ по партизански съображения, защото Я. Пенковъ не е отъ „нашитъ“. Заканванията на Стамболовската папачъ малко по малко почнахъ да се осъществяватъ. Само това ли ще е? Не, нека наблѣжатъ изборитъ, пъкъ тогава ще се види, каква олелия ще настане, защото тия крадци, които не могатъ да стоѣтъ празни и да не боравятъ въ общинскитъ каси, отъ които сж грабили до сега, ще извършатъ всичко, само и само да могатъ да се докопатъ пакъ.

—Пачо Цѣковъ, бивши кметъ въ с. Г. Митрополия и злоупотрѣбителъ на около 14,000—15,000 лева общински пари билъ се хвалилъ прѣдъ нѣкои лица, че скоро щѣлъ да бѣде и той кметъ, както е станжлъ кметъ и Витанъ Калчевъ. Ний ще пошепнемъ на ухото на П. Цѣковъ да се не надѣва толкова много, защото Витанъ Калчевъ макаръ и да е неиздълженъ къмъ общината съ 11,000 лева, обаче, той се родѣ съ окр. управителъ, та за това и последния го улѣснява по скоро да може да се издѣлжи, когато П. Цѣкова не свързватъ такива родствени връзки съ такъвъ голѣмъ човѣкъ.

—Хайде да видиме. Стамболиститъ сж дигнали цѣла война срѣщу радослависта Луковит. Окол. Началникъ. Нинака, като го угадилъ, че работи срѣщу него, земалъ на ржката си другъ радославовъ човѣкъ нѣкой си Видински и го развежда по селата. Управителя се слисалъ, какво да прави. Постоянно се бомбардира. По настоявание отъ тукъ, той покровителствувалъ Нинака, като най подходяще лице, което много вѣщо ще се произнася по конверсионния заемъ. Ако искашъ, не се смѣй.

—Лимоня се истиска. Както се учимъ отъ вѣрно мѣсто Табаковъ истискалъ вече и сегашния си лимонъ и щомъ се върнилъ отъ София—щѣлъ да му даде пжтя. Ние казахме понапрѣдъ че и съ Г. Чакалова, Табаковъ ще извърши същото, каквото направи съ Генчевъ и Тишевъ.

И знаете ли защо? защото Чакаловъ билъ едно съ социалиститъ и държалъ рѣчи срѣщу тѣхъ. Какво отъ това?

—Свободата на изборитъ се прилага, както трѣбова. Постоянно четеме окръжни, щото чиновницитъ да се не бъркатъ въ работитъ на изборитъ, защото ще бѣдхтъ уволнени. Ний заявяваме, че тѣзи окръжни сж само на книга писани и сж една шарлатания отъ властующитъ. Окр. управителъ г. Поповъ се е съсипалъ да зема протони и да агитира по селата. Всѣки денъ ни съобщаватъ неговитъ похождения и обѣщания. Едно е добро и за похвала, че Г. Поповъ, дѣйствително на всѣкъдѣ прилага програмата на свойтъ началници. Въмѣсто Т. Щирковъ бухалката, прѣпорѣчва Ев. Славовски, като се извинява, че той не билъ противъ него, но какво да прави, когато Щирковъ не билъ приемливъ, а главно глупавъ. На добъръ часъ!

—Нѣкой съдрани партизани които плачеха на прѣдъ, че не биле свободни да ходятъ по агитация, днесъ сж се распѣвали, че щѣли да стрѣлятъ по изборитъ. Ние заявяваме и каниме напшитъ приятели, че ако нѣкой отъ днесъ властующитъ си позволи прѣдъ тѣхъ да каже, па билъ той началникъ или управителъ, да го вържатъ и докаратъ въ Плѣвентъ за хубостъ. За ози, който заплашва има затворъ. Нѣка всѣки се отнася до Прокуровството, гдѣто законитъ сж зачитатъ. Тамъ ямитъ на съдранитъ сетрега се закриватъ. Михале, ще знаяшъ още много на гладно!

На 5-й т. м. прѣстигнахъ въ града ни, идящъ отъ София, Н. В. Прѣосвященство Търновски Митрополитъ Г-нъ Климентъ. На слѣдующия денъ прѣди обѣдъ замина за Руссе. Поради случившето се нещастие въ домътъ на Г-на М. Х. Константиновъ, гдѣто бѣше на квартира Н. В. Прѣосвященство, мнозина граждани не можихъ да поднесхъ свойтѣ поздравления на Н. В. Прѣосвященство.

По расходки. Днешнитъ управници сж обърнали все на расходки и пакъ на расходки. При бившия режимъ за всѣка една командировка на министръ се правѣше смѣтка на дневнитъ и километрическитъ, които ще вземе и послѣ това купъ инсинуации и хули. Днесъ, когато новитъ ни натрапени управници не се свѣртятъ нито денъ на едно мѣсто, всичкитъ тия прѣсмѣтачи на дневнитъ и километрически мѣлжхтъ, като кютуци. Ако тѣ по рано сж правили подобни смѣтки отъ жаление народния потъ, нека ги направятъ и сега на свойтѣ приятели, които ходятъ по расходки, не съ дни, а съ недѣли и мѣсеци. По рано оплакахъ народа, че билъ оголенъ и съсипанъ и министритъ се стрѣмѣли още повече да го оголѣтъ, ами днесъ, тоя народъ да не е забогатѣлъ въ три мѣсеца само, та ни дума за разсипничеството на днешнитъ фатални министри, които се готвятъ да продаватъ България на нѣмскитъ банки? Има си хасъ отъ като се склочи новия конверсионенъ заемъ и се продадохъ на нѣмцитъ нашитъ желѣзници и народа да е забогатѣлъ? Иначе не можемъ да си обяснимъ мълчанието на тия прѣсмѣтачи, които днесъ сж официози.

Обаче, не се иска голѣмъ трудъ да се изброѣтъ тия расходки.

1. Начовичъ и Теневъ стоехъ 30 дни въ Виена, за да сключатъ заема съ Банкитъ и да заложатъ България на нѣмцитъ. За тия си заслуги казанитъ министри получавахъ по 200 зл. лева на денъ, освѣнъ километрическитъ. При завръщанieto си всѣки отъ тѣхъ получи по 6,000 зл. лева, а двамата заедно 12,000 лева, само дневни.

2. Тончевъ, Пешевъ и Теневъ направихъ една расходка по линията София—Романъ—Плѣвентъ—Сомовитъ, бавихъ се два дни и всѣки взема по 35 лева дневни и по 731-20 лева километрически, а тримата заедно 2,898-60 лева.

3. Тончевъ срѣща баджанака си и го испраща. Колко километрически и дневни е взелъ, тѣ сж дребна работа.

4. Грековъ и Радославовъ излѣзохъ по обиколка на 5 Мартъ и се върнахъ на 6 Априлий. Стоехъ изъ провинцията по 32 дена и получихъ по 544 лева дневни и по 1320 л. километрически, безъ да се смѣтатъ расходкитъ и връщанията на горѣ на долъ по Дунава съ Яхтата и пжтуването сжщо съ Яхтата отъ Варна до Бургасъ. Прѣвъ тази расходка двамата скитници министри бѣхъ хранени и поени на народенъ счетъ и пакъ вземахъ всѣки по 1864 лева или двамата заедно 3728 лева.

5. Пешевъ и Тончевъ обиколихъ Западна

България и всѣки е взелъ не по малко 500—600 лева дневни и километрически, или около 1200 лева двамата заедно.

Отъ горнето се вижда, че само военния министръ не е още ходилъ да разяснява на войницитъ си избирателния законъ, за да получи и той нѣкоя и друга пара за дневни и километрически.

Вземено изобщо само за расходки и дневни министритъ въ тримѣсечното си управление сж искали отъ държавното съкровище 19,826 л. и словомъ *деветнадесетъ хиляди осемстотинъ и двадесетъ и шестъ лева* или 118,956 гроша пловдивски курсъ, както ги смѣташе по рано в. „Новъ Отзивъ“. И важното е, че командировкитъ се вършатъ отъ по двама или трима министри, но никога не отъ единъ. Види се, че и това става, за да бѣде работата по солидна.

—Единъ мръсникъ, когото добръ познава Петръ Мецовъ, като дидективъ, си позволилъ да лже въ в. „България“, че на срѣща на г. Люцкановъ излѣзали нѣколко десетки конници и файтони. Г. Люцкановъ дойде посрѣщнатъ отъ нѣкой само негови по близки приятели, угостенъ отъ тѣхъ и испратенъ. Такива таватурства, ние не правиме, защото не сме отъ породцата на стамболовщината, която днесъ се покланя на консерватора г. Грековъ.

—И П. Шоповъ въ София за нар. прѣдставителъ. Ако слушаме това, което говорятъ, на Цв. Караиванова, паспарта почти билъ подписанъ. Сега се чака и на бѣлия Нинакъ. Видящемъ.

—Новоназначения прокуроръ г. Шиваровъ е прѣстигналъ и поелъ длъжността си. Ще видиме, ще ли го държатъ силнитъ на денътъ и колко. Г. Казанджиевъ, защото бѣше недосегаемъ, махнахъ го.

—Бърдарската лихва пропадна. Чака, чака, като всѣко . . . на праздна ясла, да го назначаватъ за учил. инспекторъ, не успѣ. Въмѣсто него е назначенъ вече Г. Златаровъ отъ Ст. Загора, който вече е дошелъ.

—На 29-й Мартъ н. г. избранитъ лица въ комисията отъ еснафа да опрѣдѣлимъ кандидатитъ за народни прѣдставители, които ще избираме въ прѣдстоящитъ избори имахме събрание въ читалищния салонъ, гдѣто слѣдъ дълги разисквания върху лицата, които трѣбва да кандидатиратъ, съ висшегласие приохме за такива Д-ръ С. Даневъ Д. Д. Маждраковъ и Н. Хр. Габровски. За тая цѣлъ се състави и нуждний протоколъ, обаче отпослѣ излѣзе че билъ поднесенъ за подписване другъ протоколъ и нѣкакво си възвание, за които ази не съмъ далъ съгласие въ засѣданието.

Възъ основание на това азъ протестирамъ противъ тая постѣпка на лицата, които сж турили подписа ми подъ възванието, което сж отправили къмъ работния Български народъ въ Плѣвентското окръжие и обявявамъ, че напечатания протоколъ въ края на възванието, въ който личи и моя подписъ не е сжщия онзи, когото подписахъ и въ когото се вписа рѣшението ни само за кандидатитъ, които ще поддържаме, нъ не и да приемаме да поддържаме каквато и да била программа.

гр. Плѣвентъ, 6 Априлий 1899 год.

Стефанъ Н. Деневъ

—Г. Н. Вѣлмжовъ, пол. приставъ е уволненъ телеграфически, а на негово мѣсто е назначенъ К. Е. Ватовъ, още именуемъ (Пунгоолу) бившъ нашъ приятелъ и съмисленикъ, а отцѣпенъ защото си бѣше изгубилъ бюлетинитъ на р. Витъ при изборитъ за окр. съвѣтъ. Ние съжеляваме, че полицията въ лицето на Вѣлмжова губи единъ добръ чиновникъ, а съраждаме днешнитъ управници, че назначаватъ единъ глупавъ — неграмотенъ човѣкъ за пол. приставъ. Пѣшия старши неграмотенъ, пристава сжщо, стражаритъ като Николаевския бряно неграмотни, и ще я правиме. Радвайте се днешни управници, че се прѣбиратъ около ви всички празноскитающаи полуфалирали елементи.

—Молиме да се обърне внимание на рибаритъ, да не изливатъ помнитъ на улицата, защото по главната улица едва може да се ходи отъ миризма.

—К. Е. Ватовъ не хваналъ шашката си здрава, почналъ да се заканва, че по изборитъ ще бялъ и трепялъ. Ние съвѣтваме г. Пунголовъ да си събира устата и незаплашва мирнитъ граждани съ сопаджилжкъ, защото скоро ще види драгюльника. Шашката на неспособнитъ се

зема и прѣдъ пладня. Разбрали г. Ватовъ съ изгубенитѣ бюлетини. Г. Поповъ нека го хване за ухото и го усмири да го остави въ канцеларията и се учи да чете и пише, отъ колкото да ходи по улицитѣ като нѣкой истърванъ заецъ.

— Сърди се Караивановъ на Бѣлешкия свѣщенникъ Из. Боювъ ще се сърди още повече, когато получи присъдата за клѣветата, за която отдавна е даденъ въ сѣдъ.

— Редактора на „Бдитель“, ужъ земледѣлецъ, и разбира отъ лозарство, пакъ ни съобщава, че стари хора—винари, казвали че тази година изглеждала на добро. Това показва до колко нашия агрономъ си разбира отъ занаята.

— До сега „Бдителят“ не бѣше закачало Д. Желъзаровъ, сега го прави диария, защото си гуждалъ кандидатурата за прѣдставителъ, че какво чудо отъ това? Когато единъ безпразвственникъ като Цв. Караивановъ си поставя зорланъ, то защо не Желъзаровъ, който не се защитава отъ стражаритѣ. Кога си развалихте, господа казлбаши, и съ него калимерата?

— Социалиститѣ вече сж лоши за нашитѣ нови консерватори—Стамболово—Грековци, защото не върхътъ по водата на крушовенския циганинъ. Ако си кадренъ г. Флоре, прѣбери ги а не да ги пеуващъ. Остава сега да опсувате и г. Хр. Чакаловъ, ортака на Табаковъ.

— Дядо Цанковъ, мастития държавенъ мъжъ, прѣзъ страстната недѣля ще дойде въ градътъ ни, гдѣто ще прѣстои нѣкой само день. Приятелитѣ му се готвятъ да му направятъ добра срѣща. Стареца заслужава най добра срѣща, защото прѣзъ цѣлия си животъ е полагалъ исклучително своитѣ сили и умъ за доброто на народа си, когато другитѣ само богатѣхъ отъ този народъ.

— И въ Буковлякъ имало бюро на съединенитѣ! Това е скандалъ на скандалитѣ. Гдѣ сж намѣрили 12 умни селяни, и дали иматъ хаберь що е бюро. Бай Ганювци.

Отворено писмо.

До Господина П. Пешева, министръ на правосъдието.

Господинъ Пешевъ,

Прѣзъ мѣсець Февруарий т. г. ний Ви подадохме една просба, съ която, като описвахме дѣятелността на управницитѣ на друж. „Нива“ отъ чисто юридическа страна, прѣдставихме Ви и доказателства за установяване, че тая тѣхна дѣятелностъ е силно прѣстѣпна и Ви молихме, въ съгласие съ Министерството на Търговията и земледѣлието да испратите ревизоръ, придруженъ отъ единъ сѣдебенъ чиновникъ като слѣдователъ, или пъкъ сами да испратите или делигирате специаленъ сѣдебенъ слѣдователъ за констатиране на местириозната афера около това дружеството. Тая своя просба ний основавахме на съображението, че аферата има своеобразенъ характеръ, закача тежко интереситѣ на едно цѣло общество, създава се и се поддържа отъ една група хора, като управници на едно търговско учреждение, чета—(аферата) е много сложна, голѣма е работата, която прѣдстои да се извършва по нея, необходимо е да се дѣйствува бърже и съобразително и пр. и пр. Съ това ний Ви посочвахме на една малка панама, която различавахме отъ обикновенитѣ отдѣлни или частни—не въ смисълъ на углавната процедура — прѣстѣпления и като мислихме, че, както това е навсѣждѣ, Вий сте, отъ когото трѣбва да исхожда първата заповѣдь за въ случая, искахме Вашата намѣса въ тая афера. Обаче, Вий погледнахте на просбата ни съвсѣмъ отъ друга страна и, като задържахте заявлението ни при себѣ си около два мѣсеца, най послѣ пратахте го прокурору при Плѣв. окр. сѣдъ на „зависяще распорѣждане“. Това обстоятелство нито би ни оскърбило, нито пъкъ би ни даже особено обърнало вниманието, ако не бѣше другъ единъ фактъ, който ясно показва, че Вий правите политика отъ мизерията на хиляди ограбени нещастника. Да, Вий правите политика отъ тая мизерия! Ето — Наскоро слѣдъ получаването просбата ни, Вий писахте на единъ свой партизанитѣ тукъ и искахте отъ него да Ви каже своитѣ взглядове по въпроса за др. „Нива“, който и не закѣснѣ да испрати Вамъ и Г-ну Радославову дълги и широки рапорти, въ които се обясняваше врѣдното или полезното влияние върху партизанскитѣ Ви интересъ отъ удовлетво-

риване просбата ни. Ний оставяме на страна спорътъ върху това, дали аферата около др. „Нива“ съставлява панама, която засѣга интереситѣ на едно общество, но обстоятелството, че Вий искате прѣдварително мнѣнието на единъ Вашъ партизанитѣ, който не обладава никакви финансови познания, а камо ли такива, не показва ли, че Вий, когато сте поставили резолюция върху просбата ни, не сте били свободни отъ партизански пориви? Жалното е само, че „най образований и най добрѣвѣспитаний човѣкъ въ България“ и при апажирана съвѣсть въ служебнитѣ си работи не е можалъ да остане неповлиянъ отъ партизанскитѣ страсти. Но, ако Вий имате право да правите политика отъ нещастieto на хората, то тия послѣднитѣ го иматъ въ хиляда пкти повече, за това удвойте, господа, полицията, усилете колкото се може повече партизанскитѣ си срѣдства за печаление избори безъ народното довѣрие, защото тоя пктъ ще имате да се борите съ отчаянието, изникнало изъ покровителствуванитѣ отъ Васъ грабежи! Пригответе се да получите своята награда за прѣврението, което показахте къмъ молбата на останхлитѣ безъ подслонъ и да бждете поставени заедно съ грабителитѣ въ единъ рѣдъ прѣдъ позорния стѣлбъ, на когото се заковаватъ бездушницитѣ, египетитѣ и нискитѣ партизани. Жално за питааната въ Васъ вѣра....!

гр. Плѣвентъ, 8 Априль 1899 г.

Отъ нѣколко акционери на др. „Нива“.

— Плѣвентъ. Копие в. „Плѣвенски Гласъ“.
— Снощи ме арестуваха въ участъка по неизвѣсни менъ причини.

Ив. Аваляковъ.

Покана

Благотворителното дружество „Св. Пантелеймонъ“ за събиране помощи за подпомагане на бѣдно-болнитѣ по случай прѣдстоящитѣ свѣтли велики празници, има честь да покани всички Почитаеми Плѣвенски Граждани и Граждани да благоволятъ и пожертвуватъ за казанната цѣль кой, каквото може: пари, обуща, чорапи, ризи, гащи, чаршави, шапки и др. нужни за облѣкло на бѣдно-болнитѣ.

Дружеството като расчитва на челолюбие и милосердието на Почитаемитѣ Плѣвенски Граждани и Граждани, които винаги сж се отличавали съ своята щедростъ, надѣва се, че и сега не ще откажатъ да дадатъ своята лепта, за което прѣдварително благодари на всички г. г. пожертвуватели.

Подаренитѣ прѣдмети могатъ да се прѣдаватъ въ Плѣвенската I-во Класна Дър. Болница, Градското читалище и въ домътъ на господина Д-ръ Козаровъ, за които ще се издаватъ нужнитѣ расписки.

Прѣдсѣдатель: Д-ръ Козаровъ

„ОРАЛО“

Илюстриранъ вѣстникъ за землед. и стопанство.
Органъ на Бълг. Земледѣлческо Дружество въ София.

Излиза два пкти въ мѣсеца на 1-во и 15 то число.

Годишна прѣдплата 3 лева.

На членозетъ на дружеството, учителитѣ, свѣщенницитѣ и на всички ученици, войници и земледѣлци „ОРАЛО“ се отстъпва за 5 лева

Който запише и внесе прѣдплата за 5 годишни течения едно — шесто — ще получи даромъ

Прѣзъ 1899 год. „ОРАЛО“ ще се праща само на прѣдплатившитѣ абонати.

Адресъ: До Редакц. Административния Комитетъ на „ОРАЛО“, София, улица „Лега“ № 15.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 5393

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижими имотъ, а именно:

1) Къща съ дворъ всичко въ обемъ 317 квадратни метра, въ гр. Плѣвентъ при църквата „Св. Николай, мѣжду сжседѣ: пктъ, наслѣдницитѣ на Симеонъ Кушиновъ и Лука Любомирова, построена отъ каменъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди. Съ 4 стаи едната подъ маза оценена за 600 лева.

Горний имотъ принадлежи на Косто Митовъ отъ гр. Плѣвентъ не е заложенъ продава се по висканieto на Хр. Г. Върбенковъ отъ Плѣвентъ за 125 л. 90 стот. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ №... на Плѣвенский Град. Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 6 Априль 1899 год.

Дѣло № 1106/98 год.

1—132—2

Сѣдебенъ приставъ: Ив. Чантовъ

№ 3593

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Д. Дѣбниш. землище, а именно:

1) Нива „Гириза“ 8 декара 7 ара оцен. 58 лв.;
2) Нива „Влашкий пктъ“ отъ 5 декара 5 ара оценена за 38 лева;

3) Къща землянка, Торашката махла съ дворъ 2 декара оценена за 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на настояника Ангелъ Цоновъ отъ Д. Дѣбникъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Никола Игнатовъ отъ гр. Плѣвентъ за 277 л. 70 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3829 на Плѣвенский Околий Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 22/III 1899 год.

Дѣло № 796/98 год.

1—2

Сѣдебенъ приставъ: Ив. Чантовъ.

№ 3594

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Д. Дѣбниш. землище, а именно:

1) Къща, въ с. Дол. Дѣбникъ съ дворъ отъ 2 декара оценена за 200 лева;

2) Нива „Сламарски пктъ“ отъ 5 декара 5 ара оценена за 38 лева.

3) Нива „крушовски геранъ“ отъ 6 декара оценена за 42 лева.

Горний имотъ принадлежи на Павелъ Иочевъ отъ с. Дол. Дѣбникъ не е заложенъ продава се по висканieto на Никола Игнатовъ отъ гр. Плѣвентъ за 251 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2465 на Плѣвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 22/III 1899 год.

Дѣло № 795/98 година.

1—2

Сѣдебенъ приставъ: Ив. Чантовъ.

№ 3592

Извѣствамъ, че 31 день отъ девѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Д. Дѣбнишкото землище, а именно:

1) Нива „камика“ 13 декара оценена 91 левъ;
2) Нива „Голема поляна“ 10 дек. оц. 70 лева;

3) Нива „крушовски геранъ“ 6 дек. оц. 42 лева;

4) Нива „Голема поляна“ 4 дек. оцен. 28 лева;

5) Ливада „Горна бара“ 3 дек. 5 ара оц. 53 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Дамянъ Нешовъ и Петъръ Дамяновъ отъ с. Дол. Дѣбникъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Никола Игнатовъ отъ гр. Плѣвентъ за 213 лева 51 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3637 на Плѣвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 22/III 1899 год.

Дѣло № 702/97 год.

1—2

Сѣдебенъ приставъ: Ив. Чантовъ.

№ 1197

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижими имотъ находящъ се въ Тучинишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Отъ Срѣщъ“ 14 декара оцѣнено за 120 лева

Горния имотъ принадлежи на Руси Вѣлчовъ отъ с. Тучиница не е заложенъ продава се по висканieto на Хазната за 105 л. и 53 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 424 на Плѣвенский Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 9/II 1899 год.

Дѣло № 154/97 г.

Сѣдеб. Приставъ: Ив. Чантовъ

2—2

Печатница на Бр. Ст. Вояджиеви — Плѣвентъ.